

ратъ: „и родиши Сына;“ когато съ измине определеното време за рождението, безъ повреда на утробата, безъ истлѣніе на дѣвството, междѣ нощныты тьмнины ще съ роди отъ тебе безъ баща онзи, който безъ майка съ ражда отъ Бога междѣ свѣтлоститы на свѣтииты; единъ по ипостась, а соудъ по естество; сичкый на небето отъ десна страна на Отца, сичкый на земага въ твонты свѣршенны обѣта: „и ще наречешъ името мѣ Исусъ,“ подиръ осмь дѣна, за да испълни закона началникытъ на закона, ще съ обрѣже като малко дѣте; и защото има да бѣде Спасителътъ на чловѣческый родъ, той ще съ нарече Исусъ, което съ тѣкъва Спасеніе. „Сѣй вѣдетъ вѣліи;“ Като почне това незаходимо сазнѣе да распростира зариты на Божественното си всесиліе, и да прогонва лъжеимѣнитото Идолско многобожіе, ще направи да огрѣе въ очернѣлыты чловѣчески души истинната живоносна свѣтлина на вѣрата; и ако да е малко дѣте, нъ при сичко това като най-силенъ лъвъ съ гръмогласно ученіе има да изобличи глупавата Иудейска премъдрость; да прогони нечестіето, и да уплаши сичкыатъ Ядъ. И когато отвори съкровищата на небесната сила, тогазъ ще преобърне водыты на нектары; на слѣпыты ще дарѣва свѣтлина, на хромыты исправленіе, на немощныты здравіе, и на мъртыты животъ. Отъ неговото име ще треперятъ демониты; на словесата мѣ ще съ покораватъ стихыиты, и естество то въ сѣкож негова заповѣдь ще превърне законыты си наопаки: „И Сынъ въшнѣтъ нарѣчѣтсѣ;“ и ако при толко чудеса го не повѣрва за истиннаго Бога злоимовѣрніатъ родъ Иудейскый, Духъ Свѣтый ще слѣзе на Иорданъ и предъ сичкыты ще го проповѣда за Сына Божій, съпрысносхщенъ, съпрестоленъ, и събезначаленъ съ Отца: „и ще мѣ даде Богъ престолътъ на Давида, неговътъ Отецъ.“ Най-послѣ отъ горѣ на единъ Кръстъ, като на царскый престолъ, възсѣданъ съ трѣніе, и сѣднѣлъ като царь, ще даде страшното осужденіе противъ душегубителнѣа дяволъ, и като въздѣшеви съ послѣднето си издыханіе погребанный Ядама, ще го исправи отъ смъртъ-та на първото мѣ безсмъртіе: „и ще съ възцари на домътъ Иаковъ во вѣкы, и царството мѣ не ще има край.“ Не ще съ мине много време, когато, като властитель надъ живота, и смъртъ-та, като строши адскыты желѣзны врата, и като оумъртви самата смъртъ, ще възкрѣсне повѣдоносецъ, и ще съ възнесе славно на небесата, гдѣто, като сѣдне отъ десната страна на Отца, ще царѣва во вѣкы, и цар-